

νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο,
πάλιν, ὃς οὗτός φησιν, ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι;
31 Καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειράκιον, εἶχεν ἂν τινα
λόγον τὸ ψεύδος αὐτῷ ⟨ῶς⟩ ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἡναγκα-
ζόμην ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ
μὲν οὔδὲ διελέγετο, ἀλλ’ ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα,
παρ’ ἐμοὶ δ’ ἐτύγχανε διαιτώμενον. 32 Ὡστε τῷ ὑμῶν
πιστὸν ὃς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως
ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην, ἐπειδὴ δὲ
ἀφικόμην πάλιν, ἥγον αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος,
οὗ πλεῖστα ἐμελλον πράγματα ἔξειν; 33 Καὶ ἐπεβού-
λευον μὲν αὐτῷ, οὕτω δὲ ἥλθον ἀπαράσκευος, ὃστε μήτε
φίλους μήτε οἰκέτας μήτε ἄλλον ἀνθρώπον παρακαλέσαι
μηδένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, δὲ ἐπικουρῆσαι μέν μοι
οὐκ ἂν ἔδύνατο, μηνύσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἰ
τι ἐγὼ ἐξημάρτανον; 34 ἀλλ’ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας
ἀφικόμην, ὃστε ἐπιβουλεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν
οὐ μόνον οἷόν τ’ ἦν λαθεῖν, ἢ νύκτωρ ἢ μεθ’ ἡμέραν, ἀλλ’
ἐνταῦθα ἥλθον οὐ αὐτὸς ἐμελλον ὑπὸ πλείστων ὅφθή-
σεσθαι τε καὶ συγκοπήσεσθαι, ὃσπερ κατ’ ἐμαυτοῦ τὴν
πρόνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν’ ὃς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν
ὑβρισθείην;

35 Ἔτι τοίνυν, ὁ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενο-
μένης ῥάδιον γνῶναι ὅτι ψεύδεται. Τὸ γάρ μειράκιον ὃς
ἔγνω, ῥῖψαν θοιμάτιον, φεύγον διχετο, οὗτοι δὲ αὐτὸν
ἐπεδίωκον, ἐγὼ δὲ ἐτέραν ἀπελθὼν ὅδὸν διχόμην. 36
Καίτοι ποτέρους χρὴ αἰτίους τῶν γεγενημένων εἶναι
νομίζειν, τοὺς φεύγοντας ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν;
Ἐγὼ μὲν γάρ ἥγομαι πᾶσιν εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν
οἱ περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι
ποιήσαι κακόν. 37 Οὐ τοίνυν ταῦτα εἰκότα ⟨μέν⟩, ἀλλως
δὲ περὶ αὐτῶν πέπρακται, ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μειράκιον